

BREAKING NEW GROUNDS

TEXT NATRE WANNATHEPSAKUL
PORTRAIT AND PHOTOS KETSIREE WONGWAN

**THE SCHOOL OF GLOBAL STUDIES, THAMMASAT UNIVERSITY
AIMS TO CREATE TRANSDISCIPLINARY PROFESSIONALS IN
RESPONSE TO GLOBAL CHANGE.**

"It's opened my perspective on design. Before, I saw design as being mainly about aesthetics and solving functional issues. But from this perspective, it's about designing in order to solve problems," says Chanchai Chantavilasvong, G-Lab's Design Integration Lead, on the School of Global Studies at Thammasat University.

A decade ago, the Faculty of Public Health was established at Thammasat University. However, the faculty, a team of specialists in public health from Chulalongkorn University, came to realize that the orbit of public health was not wide enough to cover disciplines such as economics, political science or international relations, which are correlatives when trying to solve social problems. Therefore, in 2009, the School of Global Studies was instituted.

"Having the School of Global Studies, it brings in different kinds of disciplines and specializations in terms of faculty and also student body together to look at a problem from a multi-dimensional perspective," describes Viria Vichit-Vadakan. Four years later, its 'innovation arm' G-Lab was launched. "G-Lab is a social innovations lab and we support the lab under the School of Global Studies. Existing within the School of Global Studies are the Master of Public Health (Global Health) and also the Bachelor in Global Studies and Social Entrepreneurship (GSSE)," explains Viria, who is the G-Lab Impact Director. "But the G-Lab mainly supports the latter, particularly to help build the ecosystem of social enterprises, social impact, or even businesses that care about social and environmental sustainability."

Today, G-Lab's core team of faculty members include Ada Chirapaisarnkul, Viria Vichit-Vadakan, Praewa Satutum, Pearl Phaovisaid, Apivat Hanvongse, Chanchai Chantavilasvong, Narttana Sakolvittayanon, Surapat Somsri and Niyata Limpiti, most of whom received their education from some of the best colleges in the US and the UK.

A representative example of G-Lab's work is a project with J.P. Morgan. "We received funds from J.P. Morgan and the team ended up incubating 27 social enterprises," says Pearl Phaovisaid, the Program Director of GSSE. "The beautiful thing about it is that these social enterprises can then become places where our students may eventually intern, they can become case studies and we can also tap into those practitioners, as lecturers and guest

speakers. So it's not just that we're learning all these theories in the classroom, but it's actually happening in the real world."

Viria adds that "we really designed it so that we had social enterprises that are committed, existing and in the prototype and scaling stages. They've proven their idea and they've been doing it for six months to two to three years, but still require support in order to scale up. So for example, Dee Group from Surin, they're an NGO turning social enterprise, which is very interesting. They help a community to do silk, but in a more friendly way that doesn't hurt the women's health, by using organic materials. We've worked with MiVana Coffee, who was one of the 27 social enterprises that we worked with for six months, and students get to connect to the owner as an entre-

preneur as well as the coffee industry, see what the challenges are. He's growing it under the forest, which is very environmentally friendly. So the process is when they understand the problem, we work through the process where they synthesize. We do a root cause analysis tree where you see and keep asking, what is the root of the problem? After that we frame what problems they want to tackle. We give them idea generation methods and are open to new ideas and brainstorming. Afterwards we get them into groups to start creating prototypes and question, how would you test your idea in the quickest and most cost-effective way? They then go out and interview potential buyers to see if they like the product and collect feedback.

And that's actually what we use in

our curriculum, in the Global Studies and Social Entrepreneurship curriculum in the Social Innovation project course, so [G-Lab and the academic program are] quite linked."

While the critical thinking process offered by the School of Global Studies would appear to parallel much of what gets taught at the best of architecture schools, it is the slight difference between them that makes all the difference. Viria says that in fact, she found the curriculum of many architecture programs in Thailand to share some similarities with GSSE. Nevertheless, she explains that "I understand the architecture perspective and the importance of a focused discipline, but for GSSE, we focus on the process and are open to explore a variety of solutions that respond to the complex

IT'S ABOUT DESIGNING IN ORDER TO SOLVE PROBLEMS.

needs in all dimensions – not limited to space and infrastructure – so I think that might be how we're different. When we think of idea generation, there's no limitation. This could be solved by changing policies, using technology, or it could be by building new spaces. But we see our students connecting to a more specialized field where they can become managers, team leaders and put things together, put the team together when they have the solution."

Chanchai, herself an architecture graduate from Chulalongkorn University, agrees and this is partly what drew her to G-Lab. "I feel that when we try to solve a problem, whether it's architectural or not, we have to really understand the problem and not be restricted by any preconceptions. Being here and being involved in many of their projects, I really get to understand the people and see how all the problems are interrelated, more so than if you were to approach them from the role of an architect. And this is what brought me here, because I want to really understand the problems." The other part of the reason is perhaps something most architects and designers do not really want to think about. "In the first year after I graduated, when I was practicing architecture, I was doing interior design – an interior renovation of a hotel. It was very clear that what we were doing and all the money being spent, everything was there to serve the bottom line of the investors. And I was questioning why all this raw material, labor and so on were being channeled into this, and it was like I didn't really want to be a part of it, I felt like I should be a part of something that gives back to people with less opportunities."

Architects are a social group that likes to think of themselves as (thought) leaders. 'Multidisciplinary' has been one of the most popular terms floating on the airwaves of architectural rhetoric for at least the past decade, hand in hand with the rise of socially-oriented 'community architecture' projects. But when it comes to architecture schools, 'multi-disciplinary' is often empty rhetoric, while community architecture is at best marginalized if at all existent. G-Lab and the School of Global Studies present a compelling development as a place where aspiring designers and architects may choose to take their education, should architecture schools remain complacent, the brightest and most progressive minds will have no need to spare them a second thought.

sgs.tu.ac.th
facebook.com/theglab

"มันเปิดมุมมองในเรื่องการออกแบบของเราไปเลย เมื่อก่อนเรามองการออกแบบแค่เพียงเรื่องของการสวยงามและการใช้งาน แต่ตอนนี้เรามองมันในแง่มุมมองสิ่งที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหา" ฉันทชัย ฉันทวิลาสวงศ์ (ว่าน) Design Integration Lead แห่ง School of Global Studies มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บอกกับ art4d ย้อนหลังกลับไปเมื่อ 10 ปีก่อน เมื่อคณะสาธารณสุขศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยทีมคณาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พวกเขาตระหนักได้ว่านิยามคำว่าสาธารณสุขนั้นไม่ได้ครอบคลุมไปถึงการศึกษาในสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาทางสังคมอย่างเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และด้วยเหตุนี้เอง ในปี 2009 School of Global Studies จึงถูกก่อตั้งขึ้น

"หากมองในแง่ของผู้สอน การมีอยู่ของ School of Global Studies สามารถช่วยดึงบุคคลจากหลากหลายสาขาวิชาเข้ามาอยู่ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ ตลอดจนนักศึกษา เพื่อให้มองปัญหาได้จากหลากหลายมุมมอง" 4 ปี นับตั้งแต่การก่อตั้งของ School of Global Studies องค์กรอย่าง G-Lab ก็ถูกก่อตั้งขึ้น "G-Lab คือศูนย์นวัตกรรมสังคมที่ทำงานเป็นส่วนสนับสนุน School of Global Studies ที่ประกอบไปด้วยหลักสูตรในระดับปริญญาโท Master of Public Health (Global Health) และปริญญาตรี Global Studies and Social Entrepreneurship (GSSE)" วิริยา วิจิตรวาทการ (แตว) ที่ตอนนี้ดำรงตำแหน่ง Impact Director ของ G-Lab เล่าต่อว่า "โดยมากแล้วเราจะซัพพอร์ตอันหลังมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการช่วยสร้างระบบนิเวศวิทยาของกิจการเพื่อสังคมต่างๆ ให้แข็งแรง รวมไปถึงผลกระทบทางสังคมหรือแม้กระทั่งธุรกิจที่มีความใส่ใจต่อความยั่งยืนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม" ในปัจจุบัน ทีม G-Lab ประกอบไปด้วย เอต้า จิวไพศาลกุล (เอต้า) วิริยา วิจิตรวาทการ (แตว) แพรวา สาธุธรรม (มดแดง) เพริน เภาวิเศษ (บี) อภิวัฒน์ หาญวงศ์ (พอล) ฉันทชัย ฉันทวิลาสวงศ์ (ว่าน) นารธนา สกลวิทยานนท์ (ออย) สุรพัฒน์ สมศรี (หยาง) และ นิญดา ลิ้มปิติ (พลับ) ทุกคนเป็นอาจารย์ใน School of Global Studies โดยส่วนใหญ่ล้วนได้รับการศึกษาจากสถาบันชั้นนำในอังกฤษไม่ก็สหรัฐอเมริกาถิ่นกันดั้ม

หนึ่งในโปรเจกต์ที่เป็นตัวอย่างการทำงานของ G-Lab ได้ดีคือ โครงการที่พวกเขาทำร่วมกับ J.P. Morgan "เราได้รับเงินทุนจาก J.P. Morgan อันนำไปสู่การได้ดูแลโครงการกิจการทางสังคมกว่า 27 โครงการ" เพริน ผู้เป็น Program Director ของ GSSE เริ่มเล่า "สิ่งที่ยอดเยี่ยมมากเกี่ยวกับโครงการนี้ก็คือเหล่ากิจการเพื่อสังคมเหล่านี้อาจจะกลายเป็นจุดหมายให้นักศึกษาของเราได้ไปทดลองฝึกงาน มันกลายเป็นกรณีศึกษา เราเองก็สามารถดึงเอาผู้ประกอบการวิชาชีพจริงๆ เข้ามาในฐานะของ

วิทยาการรับเชิญ เพราะฉะนั้นมันก็ได้เป็น เรื่องของการเรียนทฤษฎีอย่างเดียวอีกต่อไป แล้ว แต่เป็นการได้ไปเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกในสังคมจริงๆ"

วิริยา กล่าวเสริมว่า "เราทำงานร่วมกับหน่วยงานที่มุ่งมันและทุ่มเท พวกเขาได้พิสูจน์แนวคิดของพวกเขาผ่านการดำเนินงานจริงๆ ที่กินเวลาตั้งแต่ 6 เดือน ไปจนกระทั่ง 3 ปี แต่สิ่งที่พวกเขาต้องการคือการขยายขยายพัฒนา ยกตัวอย่างเช่น Dee Group จากจังหวัดสุรินทร์ ที่เป็น NGO และกำลังผันตัวเองไปเป็นองค์กรธุรกิจทางสังคม ซึ่งก็นับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก พวกเขาช่วยชุมชนในการผลิตผ้าไหมที่จะไม่ทำลายสุขภาพของเหล่าคนทำงานที่เป็นผู้หญิงโดยการใช้วัสดุอ่อนแก่ กากแฟมวีนา เป็นหนึ่งใน 27 ธุรกิจทางสังคมที่เราเคยร่วมงานอยู่ด้วยเป็นเวลา 6 เดือน และนักศึกษาได้เข้าไปทำความรู้จักกับเจ้าของในฐานะผู้ประกอบการ รวมถึงได้ไปเรียนรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมกาแฟอีกด้วย แนวทางก็คือพวกเขาได้เข้าไปศึกษาปัญหาและความท้าทายเพื่อที่จะได้เข้าใจมันก่อนจะดำเนินการแก้ปัญหาอย่างเป็นกระบวนการ คอยตั้งคำถามถึงรากเหง้าของปัญหา แล้วก็มากำหนดกรอบว่าปัญหาอะไรที่ต้องการแก้ไข เราเสนอวิธีการที่จะช่วยพวกเขาในการก่อสร้างความคิด การเปิดรับต่อแนวคิดใหม่ๆ การระดมสมองก่อนที่จะเริ่มเข้ากลุ่มเพื่อสร้างต้นแบบ ลองเอาความคิดที่ได้มาทดสอบเพื่อให้ได้กระบวนการที่สั้นที่สุดและมีความคุ้มค่าเชิงเศรษฐกิจมากที่สุด ตามมาด้วยการออกไปพูดคุยสอบถามกับกลุ่มคนที่น่าจะเป็นผู้ซื้อ เอาที่คิดแบบกลับมามัน นั่นคือสิ่งที่เราใช้และทำในหลักสูตร Global Studies and Social Entrepreneurship ซึ่งมันก็มีความเกี่ยวข้องกับโครงการนวัตกรรมสังคม ดังนั้น G-Lab กับหลักสูตรการเรียนของเราที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก"

ในขณะที่กระบวนการคิดเชิงวิพากษ์อันเป็นแนวทางการเรียนการสอนของ School of Global Studies จะมีความคล้ายคลึงกับโรงเรียนและคณะสถาปัตยกรรมชั้นนำทั่วไป แต่ความไม่เหมือนแม้เพียงเล็กน้อยก็สร้างความแตกต่างให้กับ G-Lab ได้อย่างน่าสนใจ ซึ่งวิริยาเองพบว่าหลักสูตรสถาปัตยกรรมหลายๆ ที่ในเมืองไทยก็มีความคล้ายคลึงกับ GSSE ไม่น้อย และเธอตอบต่อว่า "เราเข้าใจมุมมองของสถาปัตยกรรมและความสำคัญของวิชาชีพ แต่สำหรับ GSSE เราโฟกัสไปที่ตัวกระบวนการและพร้อมที่จะมองทางออกในหลายๆ รูปแบบที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่ซับซ้อนในทุกด้าน

โดยไม่จำกัดอยู่แค่พื้นที่และสาธารณูปโภค ซึ่งนั่นน่าจะทำให้เราต่างกัน ถ้าเราคิดถึงการก่อสร้างทางความคิด มันก็ไม่มีข้อจำกัดอะไรทั้งนั้น ปัญหาอาจจะแก้ได้ด้วยวิธีการเปลี่ยนนโยบาย การใช้เทคโนโลยี หรืออาจจะเป็นการสร้างพื้นที่ใหม่ๆ ก็ได้ แต่เราได้เห็นนักศึกษาของเราเข้าไปมีความเชื่อมโยงกับหลากหลายสาขาวิชา พวกเขาไปเป็นผู้จัดการ หัวหน้าทีม แล้วพวกเขาก็เอาทุกอย่างมาประกอบเข้าด้วยกัน สร้างทีมเพื่อช่วยแก้ปัญหา"

ฉันทชัย บัณฑิตสถาปัตย์ จุฬาลงกรณ์ฯ ก็เห็นด้วยและบอกกับเรว่านี่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เธอสนใจแนวทางของ G-Lab "เรารู้สึกว่าเวลาที่เราพยายามจะแก้ไขปัญหา ไม่ว่าจะเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมหรือไม่ก็ตาม เราต้องเข้าใจปัญหานั้นจริงๆ และอย่าจำกัดตัวเองด้วยความคิดในกรอบเดิมๆ การได้ทำงานที่นี้และมีส่วนร่วมในโครงการต่างๆ มากมายนั้น ช่วยให้เราเข้าใจผู้คนมากขึ้น ได้มองเห็นว่าปัญหาทั้งหมดมันมีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร ซึ่งเป็นภาพที่กว้างกว่าการมองปัญหาในฐานะของสถาปนิกอย่างเดียว นี่คือสิ่งที่ทำให้เราทำงานที่นี้ เพราะเราอยากจะทำให้อาคารจริงๆ อีกเหตุผลหนึ่งก็คือในปีแรกๆ ที่เราริเริ่มทำงานเป็นนักออกแบบภายใน ทำงานโครงการปรับปรุงโรงแรม แล้วตอนนั้น สิ่งที่เรารู้สึกขัดใจมากก็คือสิ่งที่เราทำ เงินที่ถูกใช้ไป แรงงาน วัสดุต่างๆ นานานั้นก็เพื่อรับใช้มนุษย์ ซึ่งเราเองไม่อยากจะเป็นส่วนหนึ่งของอะไรแบบนั้น เราอยากเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่จะช่วยมอบอะไรกลับไปให้กับคนที่มีโอกาสน้อยกว่าคนอื่นมากกว่า"

สถาปนิกก็เหมือนกับกลุ่มสังคมที่ขอคิดของตัวเองเป็นผู้นำ (ทางความคิด) 'สหวิทยาการ' กลายเป็นคำสุดฮิตทางสถาปัตยกรรม อย่างน้อยก็ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา พร้อมๆ กับการเติบโตของโครงการสถาปัตยกรรมเพื่อชุมชนต่างๆ แต่หากเรามองกลับไปก็สถาบันการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมแล้ว บ่อยครั้งที่คำว่า 'สหวิทยาการ' ก็เป็นเพียงคำไวพจน์อันแสนว่างเปล่า ในขณะที่สถาปัตยกรรมชุมชนก็ถูกเบียดตกขอบจนแทบจะไร้ที่ทาง G-Lab และ School of Global Studies นำเสนอพัฒนาการอันหนึ่งที่น่าสนใจของสถานที่ที่นักออกแบบและสถาปนิกในอนาคตจะเลือกเป็นสถานศึกษาของพวกเขา และตราใบที่โรงเรียนและหลักสูตรสถาปัตยกรรมทั้งหลายยังคงไม่ตอบสนองต่อความต้องการที่ใหม่ๆ บ้างเจกชนรุ่นใหม่ไฟแรงหัวก้าวหน้าทั้งหลายก็อาจจะเดินหน้าไปในเส้นทางใหม่ที่พวกเขาเลือกโดยไม่หันหลังกลับมามองอีกเลยก็เป็นได้

